

Ζορένας ριάλι / α πέτε γιὰ πινομὴ τιῦ ἀδερ / φοῦ μου τοῦ Μεημέτη Τζελέπη / ποὺ ἥθελε νὰ τοῦ τὰ δώσῃ ὁ Νικό / λας καὶ ἡγραψέ μου νὰ τὰ λά / βω ἐγὼ καὶ ἥλαβά τα—

/ Γεώργης Μοσκονᾶς ἡγραψα ὑπὸ χειρός μου—

24

Συνυποσχετικό

φ. 18^v

/ Φ. 14

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. [1680 ἐν μηνὶ ἐπει] / δὴ καὶ νὰ εὐρίσκεται κάποια διαφορὰ ἀνάμεσο[ν τοῦ] μπαν[ιερωτάτου ἐν ᾧ] / ερομονά-
χοις παπὰ κύριον Γαβριὴλ Πολυκρέτην τὸν ἡγούμενον καὶ νοικοκύρην / τοῦ μονα-
στηριοῦ τοῦ Μέγα Φωτοδότην καὶ τοῦ κύριον Ἰωάννη Κατινᾶ ἀπάνω εἰς τὸν / νερό-
μυλον ὃποὺ ἔκτισεν ὁ εἰρημένος Κατινᾶς ὁ ὄποιος ἥτονε τοῦ εἰρημένου / μοναστη-
ριοῦ ἀπὸ ἔκ παλαι / γυρεύοντας / [ό] ἀνωθε ἡ / [γ]ούμενος νὰ / [τρώ]γην τὸ μο /-
[να]στῆρι τὸ ἔ / [να τὸ εἰσόδημα / [.].] ιλου ὁ δὲ / Κατινᾶς εναν / [.].ιγαται καὶ λέ /-
γειε δόσμου τὶς / ἐμισὲς ὅξοδες / ὃποὺ τὸν ἔκ / τισαν καὶ τότες / τὸ ἐπαιρνε /. "Οθεν
οἱ ἀνωθεν ἡγούμενος καὶ Κατινᾶς μὴν / κοφάροντας ἀνάμεσόν τος νὰ ταιριάσουσιν
εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν εἰς τοῦτον / βάζουν τοὺς τιμιωτάτους ἀρχοντες ἡγου τὸν
μεγαλειότατον ἀφέντην / Χουρσάκην / Κά / στρη ἀπὸ μέρος τοῦ ἀφέντην ιερομονά-
χου καὶ τὸν ἀφέντη Γιοζέφην / Κορονέλο / ἀπὸ / μέρος τοῦ Κατινᾶ διὰ ἀλμπίτρους
καὶ κριταὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως εἰς / τὸ νὰ δοῦσιν καὶ νὰ ἐρευνήσουσιν τὴν αὐτὴν
ὑπόθεσιν καθὼς θέλου δι / καιιολογηθοῦν ἔνμπροσθέν τος καὶ καθὼς θέλου ἀποδεί-
ζειν πάσα εἰς τος / καὶ γροικώντας τῶν ἀμφοτέρων τὰ δικαιολογήματα σὲ ὅτιν ἐθέ-
λασιν ἀ / ποφασίσην φωτισμένοιν ἀπὸ τὸ μέγαν φωτοδότην ὑπόσχουνται νὰ τὸ /
κρατοῦ στερκτὸ βέβαιον καὶ ἀχάλαστον καὶ ὅποιος ἥθελε ἔβγην ἀπὸ τὴν / ἀπόφασίν
τος νὰ πληρώνην κοντάνα ἀφέντην Καδὴ καὶ ἀφέντη βοϊβόντα / ρεάλια δέκα ἥτοι
10/. 'Ο ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἡ ἀπόφα / σίν τος νὰ εῖναι στερεὰ
βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἔξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος κοπρομέσουν
ἀπογράφου καὶ ἀξιόπιστοιν μάρτυ / ρες καὶ οἱ μερίδες εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἔξῆς—
/ Κάγω Γαβριὴλ Νικόλαος καὶ ἡγούμενος στέργω καὶ ὑπόσχομαι ώς ἀνωθεν.
/ Ἰωάννης Κατινᾶς στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ἀνωθεν καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξέρη νὰ
γράφη ἔγρα / ψα ἐγὼ Δημήτριος Μηνιάτης διὰ λόγου του καὶ μαρτυρῶ ώς σάνωνθεν.
/ <—Σταυράτης Φρουστζανάκης μάρτυρας—

/ <—Πέτρος Ἱερεὺς Καλαβρὸς μαρτυρῶ ὡς ἀνωθε—
 / <—'Αντώνης Γρίσπος μάρτυρας—
 / —Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

25

*Nauλοσύμφωνο*φ. 19^r

/ Φ 15

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν, ἐν τῇ Ναζίᾳ 1680/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 21. Εἰς τὸ ἀργα / [στῆρι] κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐδῶ παρόν τὰ κάτωθεν μέρην τὸ ἐν μέρος ὁ / [ἀ]φέντης Ἱερομόναχος κύρι Γαβριὴλ Πολυκρέτης τὸ δὲ ἔτερον μέρος ὁ καρακύ / ρης Γεώργης Ἀναπλιώτης τὴν σήμερον ὁ ἀνωθεν ἀφέντης Ἱερομόναχος νολιντζέ / ρειν τὸ κατίκιν ὅπου καραβοκυρεύειν ὁ αὐτὸς καρακύρης ἥγου τὸ κατίκιν τοῦ μαστρὸς / Νικόλα Ζορένας διὰ τὸ βιάντζον Θεοῦ θέλοντος διὰ τὴν Μπόλην νὰ τὸ φορτώσῃν / τόσον κρασὶν ὅσον πάρειν τῆς ἀραζός του καὶ διὰ ναῦλον ἐσιαστήκασιν νὰ δώσην / σὲ κάθεν βαρέλα κρασὶν σὲ πᾶσα μία βαρέλα ἀσπρα γερὰ ἐβδομήντα / τρία ἀσπρα ἀπὸ ἐκατὸν εἴκοσιν τὸ ρεάλιν καὶ σὲ ὅ,τιν ἄλλο πράμα ἥθε / λε βάλειν ὁ ἀφέντης ὁ Ἱερομόναχος μέσαν στὸ κατίκιν πράμα κανταρὰ[...] / νὰ δίνην καὶ εἰς ἐκεῖνο σὲ κάθεν καντάριν ἀσπρα γερὰ σαράντα καὶ σὲ ὅ,τιν ἄλλο / πράμα ἥθελε βάλειν τὸ κατίκιν μέσαν / ἴκξοναύλια / νὰ εἶναι ὁ ναῦλος τοῦ κατίκιοῦ καὶ ὁ π[ρα] / ματευτής νὰ μὴν νέχην νὰ κάμην κάνοντας ταιριασμὸν ὅτιν μισεύοντας ἀπὸ / δῶν ἀπὸ τὴ Ναζίᾳ νὰ εἶναι κρατημένοιν νὰ πηγαίνουσιν Θεοῦ θέλοντος νὰ πιάνουσ[ι] / εἰς τὴν Ἀλώνην. Νὰ σταματᾶ ἐκεῖ τὸ κατίκιν καὶ νὰ πηγαίνην ὁ ἀφέντης ὁ Ἱερομό / ναχος εἰς τὴν Μπόλην νὰ παίρνην λόγον ἀπὸ τὸν ὄρτακην του ποὺ ἔχει γνώμη / πᾶσιν νὰ τὸ ξεφορτώσουν τὸ κρασὶν καὶ ὅπου τοῦ πεῖ ἐκεῖ νὰ πᾶ νὰ τὸ ξεφορτώ / σουν ἥγου μέσαν τὸν κόρφον τῆς Πόλης κάνοντάς του ταιριασμὸν ὅτιν φεύγοντας / ὁ ἀφέντης ὁ γερομόναχος ἀπὸ τὴν Ἀλώνην νὰ πάγην τὴν Μπόλην νὰ βρεθῆν καὶ νὰ / γυρίσην πάλιν εἰς τὴν Ἀλώνην εἰς διορία ἡμέρες δέκα πέντε καὶ ἀν ἵσως καὶ δὲν ἔ[λ] / θην στὶς δέκα πέντε ἡμέρες ὅ,τι δέξιοδον ἥθελε κάμειν ὁ καραβοκύρης εἰς τὶς συντρ[ό] / φους του καὶ εἰ σὲ ἄλλη δέξιοδον νὰ τὴν πληρώνην ὁ ἀνωθεν πραματευτής του καὶ πάλι / παγενάμενος ἐκεῖν ποὺ θέλει βγάλου τὸ κρασὶν ἀπὸ τὴν ἡμέραν ὅπου τὸ ξεμπαρ / κάρου νὰ τρέχουν σταλίδα ἡμέρες δέκα καὶ φτάνοντας οἱ δέκα μέρες καὶ δὲν ἥθελε δώ / σειν τοὺς αναύλους τοὺς ὡς ἀνωθεν ὅ,τιν